

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ

Σπύρος Γιαννιώτης

Ο Έλληνας της θάλασσας

Ο Έλληνας παγκόσμιος πρωταθλητής που ξεχώρισε το 2016, αγωνιστικά και εξωαγωνιστικά, παραδίδει μαθήματα ζωής. Μια μεγάλη πορεία σε λίγες σελίδες, από τον κορυφαίο κολυμβητή μαραθωνίου στην ανοικτή θάλασσα Σπύρο Γιαννιώτη. Η απόδειξη ότι αθλητισμός και ήθος είναι έννοιες απόλυτα συνυφασμένες, με κοινό παρονομαστή τη θάλασσα

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΜΑΝΩΛΗΣ ΔΗΜΕΛΛΑΣ

Το 2016 ολοκλήρωσε τον κύκλο του και ξεμακρύνει βιαστικό. Σε κάθε σημείο του πλανήτη, ακόμη και στον πιο μικρό τόπο, μέσα στις γιορτινές αγκαλιές και τους ελπιδοφόρους συμβολισμούς της νέας χρονιάς καταγράφονται τα σημαντικότερα γεγονότα που πέρασαν. Μια λατρεμένη συνήθεια που θέλει τους κορυφαίους από κάθε κλάδο να δανείζονται το πρόσωπο, τα χαρίσματα και την ταυτότητά τους στο κοντινό παρελθόν. Πρόκειται

για τους πρωταγωνιστές της ζωής, εκείνους που ξέφυγαν και χάραξαν δρόμους με τον αγώνα, την πορεία και τις ξεχωριστές επιδόσεις τους σε κάθε τομέα. Κι έτσι ταυτίζονται με την κοινωνία. Τις στιγμές του απολογισμού για το 12μηνο που πέρασε φωτίζει αισιόδοξα ο Έλληνας κολυμβητής Σπύρος Γιαννιώτης. Ο παγκόσμιος πρωταθλητής μας κατάφερε να συμμετάσχει στην 5η Ολυμπιάδα του, σε ηλικία 36 ετών, όπου κατέκτησε 16ο προσωπικό και σπουδαιότερο μετάλλό του. Το ασημέ-

νιο της Βραζιλίας που έγινε χρυσό στις καρδιές όλων των Ελλήνων. Σε μια δύσκολη εποχή, που απαιτεί τα πρότυπά μας να δείχνουν το δρόμο, να αντέχουν στις πτώσεις και τα χτυπήματα και την επόμενη στιγμή να πετούν ψηλά, ο Σπύρος Γιαννιώτης γίνεται το πιο καθαρό παράδειγμα. Είναι ο πρωταθλητής της διπλανής πόρτας, το «δελφίνι» μιας ταλαιπωρημένης χώρας, που διδάσκει ήθος και άφταστο ψυχικό σθένος. Κι αυτό, με σύμμαχο το κυρίαρχο στοιχείο της πατρίδας μας, τη θάλασσα.

Ο πρωταθλητισμός είναι σκληρός και επίπονος. Ειδικά η κολύμβηση, ένα μοναχικό άθλημα. Ο Σπύρος συμφωνεί, κάνει μια μικρή παύση, το σκέφτεται καλύτερα και διορθώνει: «Ποτέ δεν αισθάνθηκα μόνος στη θάλασσα. Η προπόνηση στην πισίνα είναι μονότονη και μοναχική, όμως στη θάλασσα ποτέ. Αν και είναι απέραντη, όταν την κολυμπάς νιώθεις πως γίνεσαι κομμάτι της. Συναντάς συνεχώς κάτι διαφορετικό, χαζεύεις τις αλλαγές κάτω από το νερό, και η ώρα περνά τόσο γρήγορα που δεν το καταλαβαίνεις. Η αγάπη,

τα συναισθήματά μου για τη θάλασσα είναι αξεπέραστα. Τώρα που σταματώ τον πρωταθλητισμό, προσπαθώ να διοχετεύσω την ενέργεια μου σε κάτι που έχει σχέση με τη θάλασσα. Τόσα χρόνια δεν είχα χρόνο, τώρα όμως θα πάρω ένα σκάφος. Ένα μικρό σκαφάκι για να ψαρεύω και κυρίως να είμαι μέσα στο νερό».

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ: ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Σεμνός, ευγενικός, μετρημένος, αυθεντικός, ταπεινός. Αυτές είναι οι πρώτες σκέψεις μετά τη γνωριμία με τον παγκόσμιο πρωταθλητή που πάλεψε για το όνειρό του, ξεπέρασε τις αποτυχίες, δεν τον κατέβαλε το πέρασμα του χρόνου, κι έτσι κατάφερε να πιάσει το στόχο του. Η κουβέντα μαζί του μεταμορφώνεται σε μάθημα ανθρωπιάς. Αφήνει πίσω τα στερεότυπα και απαντά σε κάθε απορία του «Ε», κυριολεκτικά με κατάθεση ψυχής. Δεν έχει τίποτε να κρύψει, φροντίζει να προστατεύσει με διακριτικότητα τον ιδιωτικό του χώρο, και γνωρίζει ότι η εικόνα του γίνεται, ►

«Σε όλη την κούρσα, και ειδικά στα τελευταία μέτρα, ένιωθα να έχω μαζί μου στη θάλασσα την οικογένειά μου, την ομάδα, τον προπονητή, ένιωθα να κουβαλώ όλη τη χώρα. Είναι μια πίεση που μπορεί ή να σε πνίξει ή να σε κάνει να βγάλεις φτερά και να πετάξεις»